

Veďomost

ZPRAVODAJ SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU V PRAZE

ČÍSLO 52 • PROSINEC 2015

Stárci
2015 – 2016
Inka Pauknerová
a
Vláďa Ulčár

Vernisáž obrazů Jana Blažka 23. září 2015 v Pelleově vile v Praze Dejvicích

Vážení a milí krůžkaři,

tak se mi zdá, že ten čas běží stále rychleji. Vidím to i v naší krůžkařské komunitě, kdy nás někteří nadobro opouštějí, jiným přibývají šediny a z řady děvčat a chlapců mladé chasy jsou už rodičové několika potomků. S tím ale nic nenaděláme, to je život a my, současní i budoucí funkcionáři Krůžku, musíme dbát na to, aby naše činnost pokračovala v minimálně stejné intenzitě, abychom zachovali příjemnou atmosféru našich besed, předváděli naše tance i písně na potřebné úrovni, zkrátka, abychom potvrdili vůdčí roli v pražském krajanském hnutí a zachovali významné místo v rámci všech slováckých krůžků. Tak se musíme podívat i na volbu nového starosty a celého výboru v příštím roce. Proběhne v listopadu 2016, hned po říjnové oslavě 120. výročí založení Krůžku.

První velkou akcí v nastávajícím roce bude již tradičně Moravský ples. Přestože je uváděn pod pořadatelskou hlavičkou moravských Slováků, Hanáků a Valachů, všichni dobře víme, že od jeho obnovení v r. 1993 je plně v režii našeho Krůžku. Již řadu let zaujímá Moravský ples v Praze výsostné postavení mezi krojovanými plesy v Čechách i na Moravě a jak píše tisk, patří k perlám pražské plesové sezony. Zcela jistě je to zejména díky jeho přátelské „nesnobské“ atmosféře, kterou se snažíme vytvářet a kterou nám také každoročně vozí naši přátelé z Moravy. Važme si této hodnoty – těžko se buduje, lehkou se pozbývá!

Dne 22. října 2016 oslavíme v Národním domě na Smíchově 120. výročí založení Krůžku. Hodinový program bude patřit našim muzikantům, tanečnickům a zpěvákům. Pozdravíme se s našimi přáteli z pražských krajanských spolků, s radostí přivítáme naše milé partnery – krůžkaře z Brna a Bratislavy i několik dalších čestných hostů. Již jsme zahájili práce na přípravě sborníku, který při této příležitosti vydáme. Času na přípravu důstojné oslavy je dost, o všem vás budeme informovat na besedách v průběhu roku.

Tož, přátelé, hlavu hore a směle do roku 2016!

MIROSLAV ŘÍHA

Stručný přehled činnosti SIK

Jednání výboru

Výborové schůze se konaly „U Šálů“ 1x měsíčně, a to vždy v pondělí před konáním středečním

besedy. V úvodu každé schůze starosta seznámil členy výboru s programem schůze a vyhodnotil plnění úkolů jednotlivých členů vyplývajících ze zápisu minulé schůze. Hlavní náplní výboru bylo plánování akcí, jejich organizační zajištění a vyhodnocení účasti jednotlivých složek (sbory, muziky) na uskutečněných akcích. V roce 2015 se konala celá řada velkých akcí a nebylo jich málo: Moravský ples, Košť pálenek, Výstava vín, setkání Krůžků v květnu ve Skalici, Trojské vinobraní, Prosecká pouť, Buchtobraní, Setkání lidových muzik, Kateřinské hody a Vánoční beseda. Vycházela Vědomost. Všechny uvedené akce bylo pro jejich zdárný průběh řádně připravit a následně pro poučení do budoucna zhodnotit.

Dále výbor připravoval program měsíčních besed, hodnotil činnost jednotlivých složek a navrhoval případná opatření ke zlepšení jejich činnosti.

Aktuální věci řešil starosta nebo člen výboru pověřený starostou. Na dubnové schůzi byla odsouhlasena změna redaktora Vědomosti, stal se jim Bruno Vognič, který navrhl redakční radu ve složení: Dušan Macháček, Hana Ulčarová, Radka Sálusová, Bruno Vognič. Na říjnové schůzi byli členové výboru seznámeni s prvním návrhem stanov podle nové legislativy, který připravil Ondra Blaha. Ve druhé polovině roku byly zahájeny práce na přípravě oslavy 120. výročí vzniku SIK. Průběžně byl aktualizován adresář členů, doplňována knihovna o nové knihy a proběhla kontrola krojových součástí.

K 1. lednu 2015 bylo evidováno 242 členů, do evidence bylo zařazeno 8 nových členů a vyřazeno 10 členů, z toho 2 členové úmrtí (Radka Hlaváčová, Ludvík Vaculík).

Stav členů k 1. 11. 2015 je 240 s věkovým průměrem 61,5 roků.

Výbor děkuje všem členům, muzikám, tanečnickům a sborům za aktivní účast na měsíčních besedách a všech akcí pořádaných v roce 2015 a také děkuje všem, kteří dobrovolným ročním příspěvkem podpořili provoz našeho Krůžku.

Besedy SIK

Pravidelné měsíční besedy probíhaly každou druhou středu v měsíci v KD Gong ve Vysokačanech od 19.00 hod. do 23.00 hod.

Datum	Průběh a program besedy	Účast
14. 1. 2015	– CM Žandár – organizační záležitosti související s 59. Moravským plesem 21. 2. 2015 v ND na Smíchově (prodej vstupenek, pořadatelé, propagace plesu a další) – výběr ročních příspěvků – oslava 65. narozenin Jindry Rajtoral (proslov Karel Medek)	112
11. 2. 2015	– CM M. Sochora – rozdána Vědomost č. 50 – připomenutí fašanku – pozvání na koncert CM Jiřího Janouška v koncertním sále v Atriu na Žižkově 16. 2. 2015 (vystoupil mužský sbor Jury Petřů z Kyjova v programu „V tem Kyjově krajním domě“ a spolu zazpívaly sbory našeho Krúžku)	95
11. 3. 2015	– CM Žandár – starosta zhodnotil 59. Moravský ples, poděkoval všem členům, kteří se podíleli na přípravě a organizaci plesu – proběhl 2. ročník „koštu pálenek“, který organizačně připravil Vojta Běťák – informace o připravovaném zájezdu na setkání Krúžků 23.– 24. 5. 2015 ve Skalici – přihlášení členů na Slováký rok v Kyjově ve dnech 14.–16. 8. 2015	108
8. 4. 2015	– CM M. Sochora – oslava 50. narozenin Mirky Sochorové, která připravila pro účastníky besedy divadelní scénku „Hra o sv. Dorotě“ – Tomáš Sláma informoval o připravovaném 19. ročníku Výstavy vín v Kongresovém sále Hotelu Olšanka v neděli 19. 4. 2015 – účastníci zájezdu do Skalice byli seznámeni s podrobným programem zájezdu – pozvání na Staroměstské náměstí 11. 4. 2015, kde vystupovaly mužské sbory z Kyjova a Velké Nad Veličkou, CM a Tetky z Kyjova	115

13. 5. 2015 – CM Žandár 120
- informace o Svatojanských slavnostech NAVALIS v Praze 15. 5. 2015 s Jízdou králů s jezdci z Hluku, Vlčnova a Skoronic. Krůžek se do této slavnostní akce také zapojil odpoledním vystoupením v Michelské ulici a účastí v průvodu Prahou).
 - popřáli jsme našim jubilantům J. Hájek (60), J. Hlahůlek (70), E. Žáčková (75), J. Esterková (75), M. Hudeček (80), J. Dostál (80) a nejstarší člen Vojtěch Kumpera (95)
-
19. 6. 2015 – CM M. Sochora 104
- rozdána Vědomost č. 51
 - informace o vybraných folklorních akcích na Slovácku
 - organizační pokyny účastníkům na Slovácký rok v Kyjově
 - minutou ticha jsme uctili památku zemřelého spisovatele a dlouholetého člena Krůžku Ludvíka Vaculíka
 - jubilant Jan Minář (80)
-
9. 9. 2015 – CM Žandár 108
- informace o akcích s účastí Krůžku: 12. 9. 2015 Trojské vino-braní, 26. 9. 2015 Svatováclavská pouť na Proseku, 7. 11. 2015 Setkání lidových muzik v Městské knihovně
 - organizační záležitosti ke 4. ročníku Buchtobraní na říjnové besedě
 - popřáli jsme našim jubilantům – J. Roháč (40), J. Harčarik (65), S. Kmošťák (65)
-
14. 10. 2015 – CM M. Sochora 125
- 4. ročník Buchtobraní, vyhlášení vítězů v jednotlivých kategoriích
-
11. 11. 2015 – CM Žandár
- příprava na hody (kyjovské) 21. 11. 2015, představení nového stárka Vládi Ulčara a stárky Inky Pauknerové
 - jubilanti – I. Dumková (75), L. Prudíková (75), R. Schulhofová (50)
-
9. 12. 2015 – CM M. Sochora
- Vánoční beseda
 - distribuce Vědomosti

HELENA ŠÁLOVÁ
jednatelka Krůžku

Přehled akcí muziky, mužského a ženského sboru Slováckého krúžku v Praze

Vážení krúžkaři, mám milou povinnost informovat Vás o našich aktivitách, radostech a někdy i strastech v našem Krúžku. Jelikož poslední číslo Vědo-

mosti vyšlo v červnu, kde jest vše popsáno, mám usnadněnou práci.

V druhé polovině roku se začínáme scházet od září, které je měsícem vinobraní, jak na Moravě, tak v Praze. **Troj- ské vinobraní** se koná pravidelně druhý víkend v září a má už svoji tradici. Vystupujeme na něm od jeho vzniku a letos to byl již **17. ročník**. Prvních ročníků se účastnila pouze muzika, ale asi po pěti letech se přidala chasa, poté mužský sbor a v posledních letech i ženský sbor. Tento rok nám počasí přálo a naše účast byla opravdu veliká. Mužský sbor byl v silném obsazení i se sólisty – Jožinkem Šenkem, Karlem Medkem, Toníčkem Houskou a Vládou Ulčarem. Muzika hrála pod vedením Martina Sochora, terc Kačenka Kačalová, klarinety Roman Jagoš a Milan Červenka, cimbál Anička Jagošová, basa Radek Sobišek a kontr

Soňa Plzáková. Také se ukázaly naše Zpěvulenky a zpívalo jim to moc hezky. Byla jsem ráda, že jsme se s Vládou Ulčarem dobře doplňovali na programu a jednotlivých tanečních a pěveckých vstupech. Ono to není zase tak snadné vystupovat 4 hodiny, musí být prostě řád. Také naše vystoupení mělo odezvu. Chodili za mnou přátelé, i neznámí diváci, kteří nás delší dobu neviděli, a o to víc byli potěšeni našim vystoupením a překvapeni, jak velký posun jsme udělali a jak se dnes prezentujeme. Myslím, že to je hezké povzbuzení pro všechny účinkující.

Další naše účast na **vinobraní** byla na **Proseku**. Letos tam pořádali už **10. ročník** a byli potěšeni, že jsme se zúčastnili. Sestava byla malá, pouze dva taneční páry (Toníček Houska s Mirkou Sochorovou a Vláda Ulčar s Inkou Pauknerovou). Muzika hrála pod taktovkou Martina Sochora, klarinet Roman Jagoš, cimbál Anička Jagošová, basa Radek Sobišek a kontr Soňa Plzáková. Diváci byli velice různorodí a rozehřát je nebylo snadné. Ale podařilo se a po hodinovém vystoupení nás dokonce nechtěli pustit z podia.

Koncem září nás oslovil akademický malíř **Jara Blažek**, který do Krúžku začal chodit začátkem 50. let, a požádal nás, jestli bychom mu zahráli na jeho vernisáži. Konala se v Pelleově vile v Praze-Dejvicích a vystavoval tam svoji slavnou **JÍZDU KRÁLŮ**. Rádí se takových hezkých příležitostí účastníme a i v dřívějších dobách jsme se podobných akcí účastnili. Proč? Protože ho všichni máme rádi a vážíme si ho. Tak se sešel mužský sbor v menším obsazení a hudecká muzika – prim Martin Sochor, terc Kačenka Kačalová, basa

Radek Sobíšek, kontr Soňa Plzáková. Spolu s mužským sborem a hosty vznikla spontánní nálada a na Jarovi Blažkovi bylo vidět, že je spokojený. A nejenom on. Vedoucí galerie byla tak nadšená, že nás pozvala další týden na prodejní výstavu Jary Blažka, opět do Pelleovy vily. Ale to už bylo něco jiného. Jak by řekl Karel Medek, byli tam samí „naobíraní“, neboli VIP hosté, např. slovenský velvyslanec v ČR, pan senátor Valenta, Eliška Hašková Coolidge, dokonce i europoslanci dřívější i současní. My jsme hráli ve stejném obsazení a ještě se k nám přidal pan Popelka ze Strání s dcerou, ti hráli na gajdy. Hráli jsme jak o dušu a přítomní hosté byli nadšeni. Prostě to někdy sedne, to známe. Poslední akcí bylo Setkání lidových muzik 7. listopadu, na které jsme tvrdě zkoušeli. Pomalu se také začínáme připravovat na jubilejní výročí Slováckého krúžku, tak nám držte palce, abychom si to všichni užili.

Všechny zdraví

SOŇA PLZÁKOVÁ

Taneční akademie Karlínského Spektra

Den po červnové besedě, ve čtvrtek 11. 6. 2015, pořádalo Karlínské Spektrum přehlídku tanečních souborů, které v tomto Domě dětí a mládeže působí.

Roztančené Spektrum 2015, jak se akademie tanečních souborů jmenovala, mělo přes dvě hodiny dlouhý program, ve kterém se vystříдалo přes deset různých skupin. Soubory předváděly vystoupení od aerobiku, moderních a disko tanců, přes balet a taneční divadlo až k tancům lidovým, které jsme zastupovali také my. Předvedli jsme rozšířené pásmo, s nímž jsme slavili úspěch na Moravském plese 2012, tedy: píseň muziky, zpěv ženského sboru, krátký verbuňk a navazující boršickou.

Naše čtvrt hodinové vystoupení bylo zařazeno na úplný konec celého programu a myslím si, že akademii důstojně a výrazně uzavřelo. V kontrastu s předchozími vystupujícími jsme předvedli nejen tanec, ale také zpěv a muziku, která zde byla pod vedením Martina Sochora v silném sedmičlenném obsazení. Zpěvulenek a tanečních párů bylo po šesti, a tak jsme bez problémů obsadili štědře přidělený prostor největšího sálu budovy.

Skromnější improvizované hlediště, ve kterém se často střídalo osazení dle právě účinkujícího kolektivu, bylo zpola zaplněno. Přesto jsme ho dynamickým tancem a zpěvem dokázali vyhecovat k tleskání v rytmu závěrečných slok a na závěr jsme sklídili aplaus.

Jsem velice rád, že se nám podařilo ukázat náš Krůžek v místě, kde máme již několik let dobré zázemí pro naše zkoušky a kde jsme se dosud, vyjma letošního fašanku, tolik neprezentovali. Mám radost, že nás na tomto v některém pohledu nevděčném vystoupení sešlo tolik. Proč nevděčném? To, co je pro mnoho tanečních skupin běžné – přijít, za deset minut se převléct, za dalších deset rozcvičit, odtančit vystoupení a za další čtvrt hodinu již sedět v tramvaji směrem domů – o Krůžku platí jen výjimečně. Než se vůbec vypravíme na vystoupení, trávíme (nejen) doma hodiny přípravou kroje a péčí o něj. Doba, než se pečlivě uváže šatka, je často delší než několikaminutové vystoupení. Ano, dokážeme zpívat a tancovat po deseti minutách přípravy, ale energie zpěváků, kteří se již při vítání prošli písní a sklénečkou třemi dědinami moravského Slovácka, je prostě jiná. Naše vystoupení jsou taková, kdy si kroj dopoledne dochystáme, odpoledne pečlivě oblékneme, abychom jej mohli po půlnoci propoceny, ještě s písničkou, úsměvem a pocitem plného večera, svlékat a těšit se, kdy se znovu uvidíme. Krátce řečeno, raději Tím žijeme, než s Tím jen vystupujeme.

Ale zpět do Karlína, kde všem děkuji, že si ten týden udělali čas – jeden, druhý, někdy i třetí večer místo rodiny, práce, známých, sportu, kultury či zábavy, a věnovali čas prezentaci Krůžku. Krůžku, který se pro nás často stává něčím z právě vyjmenovaného.

ONDRA SAMEŠ

Soustředění chasy v Čeložnici u Kyjova

Tak jak se stalo v posledních letech zvykem, setkává se v době letních prázdnin chasa na společném soustředění, jehož cílem je především snaha zapracovat na zlepšení stávajících tanečních dovedností jednotlivců i skupiny jako celku, okořeněná výukou tanců doposud nepoznaných či nedostatečně procvičených. Přidanou hodnotu a hlavní motivaci cesty však pro většinu z nás představuje spíše touha strávit pár dní se svými přáteli, zatančit si a zazpívat nad rámeček pravidelných čtvrtetných zkoušek, lehce popít a pobavit se.

Kombinace všech těchto aspektů pak každoročně, zpravidla v období největších veder, namotivuje několik jedinců sbalit cvičky, cvičební úbor a pár litrů alkoholu a vyrazit z rozžhaveného velkoměsta na obdobně rozžhavený venkov.

Nejinak tomu bylo i toto léto, kdy jsme se vydali do rodného kraje letošního stárka – na Kyjovsko. Penzion na okraji obce Čeložnice nám na pár dní poskytl potřebný prostor pro denní nácvičky i večerní zábavu. Zpestřením pobytu byla možnost osvěžit tréninkem a vedrem unavená těla v místním bazénu, o další nezapomenutelné zážitky se pak postarala zdejší kuchyně. Na ni budeme opravdu dlouho vzpomínat. Že se jedná o vysokou gastronomii předznamenala páteční svíčková, kdy jsme všichni na talíři delší dobu hledali něco, co by připomínalo alespoň vzdáleně maso. Abychom byli spravedliví, nakonec jsme ho našli. Takřka průhledný plátek vepřového se skromně krčil pod omáčkou. Také následující večere s klamavým označením „řízec“ představovala kulinářský zážitek. Zvlášť je třeba vyzdvihnout těžko uvěřitelný um kuchaře obalit „nic“ ze dvou stran. Nebudme ale malicherní, alespoň je o čem psát...

Oslabení nedostatečnou stravou i spánkem (druhé jmenované byla čistě

naše zásluha) jsme pokračovali v trénincích a žaludky jsme umlčovali konzumací vína a vody. K večeru pak do pitného režimu přibyl i alkohol tvrdšího ražení. Vojta dorazil s novinkou tzv. levandulovicí. Konkrétně se k této záležitosti vyjadřovat nebudu, ale její autor jistě na požádání vše každému rád vysvětlí, VIP zájemci by mohli třeba za vlídné slovo a mírnou úplatu i ochutnat.

Tradičním bodem programu letního soustředění je volba stárka. Stejně jako loni jsme dospěli po dlouhé debatě nejen o stárkovi, ale i o Krůžku obecně do situace, kdy byl stárkem zvolen jediný kandidát, který byl ochotný se této role zhostit. Vládu Ulčara asi není třeba coby nového stárka příliš představovat,

při jeho takřka celoživotním působení v Krúžku ho budou všichni (až moc) dobře znát. Roli stárka si zopakuje po několika letech, zkušeností se zásky do dění v chase či Krúžku má jako bývalý vedoucí chasy dostatek, nuda tedy jistě nebude. Stárka se oproti loňsku nemění (doufám, že tento trend nebude pokračovat i v následujících letech), takže jsem se po tříletém působení v chase na této pozici podruhé v řadě ocitla já, rodem sice Jihočeška, avšak od dob studií etnologie skalní příznivec moravské lidové kultury. Protože ani jeden z nás nepochází ze Slovácka, byl výběr regionu, jehož hody pro nás budou inspirací,

poměrně široký. Rozhodli jsme se však sáhnout po osvědčeném a zůstaneme věrni loňské volbě – hody budou opět kyjovské. Shodou okolností právě

kyjovskou skočnou nám na soustředění pomáhali celé sobotní odpoledne pilovat externí lektori přímo z Kyjova, tak doufáme, že nabyté dovednosti na hodech zúročíme a bude se na co dívat.

INGRID PAUKNEROVÁ

Slovácký rok v Kyjově 2015

Kdo někdy navštívil tyto slavnosti, odnesl si neobyčejné zážitky. Já, i když jsem na tyto akce plně krojů, muziky a zpěvu zvyklá, byla jsem z celého programu nadšená. Bylo toho tolik, že se všechno nedalo stihnout.

Už **stavění máje** – měla 46 m, o váze ani nemluvě a postavit ji jen s pomocí tyčí a provazů byl výkon. Ale chlapi z Bukovan byli sehraní a s popjáním a zpěvem to dokázali bravurně. A už se pod májů symbolicky rozje-

la různá vystoupení. Cimbálové a dechové muziky – zvláště ty dětské hrály jak o život. Všechny pořady ukazovaly kulturu regionu po stránce zvyků, písní, tanců, sběratelů písní, lidových vypravěčů – pořad se bylo na co dívat.

Vydařený byl i sobotní jarmark, který byl ukázkou osobité tvorby místních řemeslníků a umělců, kteří předvedli originální keramiku, obrázky, kraslice, krojové součásti (akorát turečák tištěný jen na plátně za 1500,- byl jaksi nad rámec). Prodejci textilu, kabelů a podobného zboží byli v okolních ulicích, tak to tam našťestí nekazili.

Nedělní program byl výjimečný – po mši byla před kostelem **přehlídka krojů**. Je úžasné kolik typů krojů je na relativně malém regionu Kyjovska.

A pak předvedli jezdcí ze Skoronic slavnou **Jízdu králů**. Jejich koně nejsou tak ověšeni papírovýma růžama jak ve Vlčnově, takže je ta jízda přirozenější. O povolení k jízdě požádali jihomoravského hejtmána pana Haška a kyjovského starostu pana Lukla. Na všechno dohlížel pan Holcman. Všichni v krojích až na pana Rychlíka, který byl v džínsách. A i když je to teda umělec, mohl si obléct něco slavnostnějšího. Povolení dostali, pak přijeli poslové s králem. Malý chlapec s růží v ústech byl vždycky podle pověsti v dívčím kroji. Tento měl, nevím proč, jakousi královskou pelerínu nebo co, a to nebylo ono. Jezdci na volání „hýlom – hálom, horní, dolní, domácí i přespolní“ vtípně komentovali všechny známé osobnosti i podniky na náměstí, kolem kterých projížděli. Bylo to hezké, všichni se dobře bavili.

Krojovaný průvod? 44 obcí prošlo Masarykovým náměstím. Od malých dětí přes mládež, dospělí i starší lidé, všichni si pokládali za čest ukázat, jak jejich dědina žije. Některé obce přišly s muzikou. Zpívalo se, bylo veselo, tetky rozdávaly koláčky. V průvodu jely i vozy s koňmi. To byla přehlídka koní v párech. Černí frýzští se slavnostním krokem, hnědáci, plaváci, grošáci. Zvláště tam vynikal pár koní zbarvených až do zlatova s černými skvrnami jako grošáci. Ještě nikdy jsem takové koně neviděla (měli to být percheroni). Jedna dívka v kroji jela dokonce na čistokrevném arabském hřebci.

Průvod končil před radnicí – roztačeným náměstím. Barvy červených sukni, barevných fěrtochů, bílých rukávů s černou výšivkou zářily na slunci – oči přecházely. A to v takovém množství, až to bylo neskutečné.

Na závěr chlapi z Bukovan **skáceli máju** a tím skončil Slovácký rok v Kyjově.

Takovou přehlídku překrásných krojů Kyjovska a přilehlých regionů, muziky, zpěvů, tanců, výstav a dalších akcí nenajdete snad nikde jinde v Evropě. Stojí to za zhlédnutí a prožití. Proto na shledanou za 4 roky v Kyjově.

JOSEFKA JORDÁNOVÁ

Svatojánské Navalis

Svatojánské slavnosti NAVALIS jsou oslavou nejznámějšího českého světce a „Pražana“, svatého Jana Nepomuckého, patrona všech lidí od vody. V předvečer svátku svatého Jana Nepomuckého (na tzv. vigilii) se každoročně konala mše, procesí a barokní vodní koncert na hladině Vltavy u Karlova mostu. Tato slavnost má tradici od roku 1715. Před několika lety byla obnovena a opět se každoročně koná 15. května. Svatý Jan Nepomucký je patronem mostů, komunikace, dobré pověsti a lidí od vody a tradičně ho přijíždějí do Prahy uctít poutníci z celého světa, mezi jinými i benátská gondoliéři. Důvodem je to, že svatý Jan Nepomucký je též patronem všech gondoliérů a jeden z osmi patronů Benátek. Socha Jana Nepomuckého je jedinou barokní sochou umístěnou přímo na břehu Grand Canalu právě v italských Benátkách.

Letošní rok 2015 je také jubilejním rokem, protože letos uplynulo 250 let od narození a 200 let od úmrtí Jakuba Jana Ryby. Tento rodák z Přeštic prožil část svého dětství a mládí v Nepomuku a většinu života pak v Rožmitále pod Třemšínem, kde v kostele Povýšení svatého Kříže poprvé zazněla jeho Česká mše vánoční. Vzhledem k tomu, že letošní rok byl jubilejním, a tomu, že na svatojánské poutě se scházeli poutníci z daleka, bylo letos Navalis speciální. Součástí slavností byla totiž i Jízda králů, která letošní ročník oslav ozvláštnila.

Aby byla tato událost slavnostnější, byl náš Slovácký krůžek požádán, zda by se této slavnosti nemohli zúčastnit jednotliví členové a krásoou a pestrostí svých krojů ji ozvláštnit. Do Prahy navíc přijelo velké množství krojovaných účastníků z Moravy, spolu s krojovanými jezdci a jejich králem.

Jízda králů s jezdci z Hluku, Kunovic a Skoronic začala u magistrátu hl. města Prahy. Po slavnostním vyvolávání byli krojovaní přivítáni primátorkou Krnáčovou a radním pro kulturu a dostali povolení, aby jízdu v Praze předvedli.

Pro nás pokračovaly slavnosti vystoupením u vinárny Blatnička, kde jsme kolemjdoucím zahráli, zazpívali a zatancovali několik písní. Naše vystoupení bylo střídáno vystoupením Drmolice – zpěvaček, které sklidily velký úspěch na letošním Moravském plese. Blatnické víno teklo proudem, i dobré občerstvení se pro nás našlo.

Po 14. hodině jsme se v počtu cca 6–8 členů Krůžku vydali přes Karlův most k Senátu. První ze zastávek byla na Křižovnickém náměstí, kde tancovali Hlučané ve svých krojích, včetně našich členů Vojty Bětáka a Aničky Minaříkové. V 15 hodin vyvolávání družiny jezdců

na nádvoří Senátu vylákalo několik senátorů, včetně senátora Škromacha, kterého ve vyvolávkách také zmínili. Všichni krojovaní jím pak byli pozváni na prohlídku Senátu. Zde nás čekalo vřelé přijetí a občerstvení. V reprezentačním sále Senátu se sešla většina krojovaných, zástupci jednotlivých regionů byli výslovně zmíněni. Nás několik členů Slovákého krúžku tam bylo představeno, trochu omylem díky hornáckým krojům, jako zástupci z Velké nad Veličkou. Následovala prohlídka Senátu včetně prostor zasedací místnosti, kterou obohatila zpěvem krásné písně děvčata z Drmolíc. Slovy průvodkyně: „Toto tento sál ještě nezažil.“

Další malá zastávka nás čekala jen před Poslaneckou sněmovnou, kterou jsme však už z časových důvodů nenavštívili. Naše cesta pokračovala nahoru na Hrad, kam jsme se za doprovodu písní od Drmolíc vyšplhali.

Před Arcibiskupským palácem na Hradě už byla shromážděna králova družina spolu s velkým množstvím krojovaných poutníků, kteří netrpělivě očekávali příchod kardinála Duky. Po jeho vyvolávání družinou a po jeho promluvě jezdcům a koním, nám slavnostně požehnal. Následoval průvod ke katedrále, kde v 18 hodin začala slavnostní mše svatá. Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha byla krojovanými zcela zaplněna.

Po mši následoval v cca 19.30 hodin slavnostní průvod, který za velkého

zájmu lidu a s velkým množstvím krojovaných účastníků vedl od katedrály přes první hradní nádvoří, Nerudovu ulici, Malostranské náměstí a Karlův most až na Křižovnické náměstí. Při procesí se zpívaly poutní mariánské písně. Na závěr průvodu v cca 21 hodin na Křižovnickém náměstí obdrželi poutníci od kardinála Duky požehnání a přání vše nejlepšího na cestu zpět domů.

Poté ještě následoval slavnostní barokní koncert na pontonech na Vltavě a slavnosti pro rok 2015 byly u konce.

Byla to zajímavá zkušenost, která se už zřejmě nebude opakovat, zejména kvůli diskusím, zda předvádět Jízdu králů v Praze. Podle mého názoru to nijak neodporuje duchu jízdy, navíc jezdci předvedli slavnostní jízdu s kočárem s kardinálem při jeho doprovodu do katedrály, což bylo jejich starověké právo. Slovák se předvedlo v dobrém světle a mnoho účastníků i návštěvníků slavností si tuto akci pochvalovalo.

PETR SMETANA

Ohlédnutí za rokem stárkování

Zdá se to jako včera, co se připravovaly hody 2014 – vymýšlel se scénář, vyráběly růžičky, nažehlovaly kroje. Pomalu ale jistě vznikala koncepce celého večera tak, aby se divákům program líbil a my všichni si ten pochmurný listopadový večer pořádně užili. Nyní zpětně doufáme, že se naše snaha neminula účinkem.

Chasa má na rozdíl od ostatních návštěvníků a členů Krúžku tu výhodu, že si den „D“ vychutná v poněkud delším časovém intervalu. Scházíme se zpravidla už na oběd, takže do správné hodové atmosféry se dostáváme ve značném předstihu před ostatními. Při velmi příjemném odpoledním setkání jsme ještě stihli zopakovat večerní pásmo. Poté už jsme jen doufali, že očekávaná premiéra před diváky bude podstatně lepší než náš výkon nanečisto.

Příprava a realizace hodů bývá nejviditelnější akcí stárků. Když po nich rozruch utichne, navrátí se život chasy do „normálního běhu“ tanečních a pěveckých zkoušek, okořeněného několika vystoupeními. Pravidelně se konající akce jako je únorový Moravský ples, dubnový košt vín, či zářijové vinobraní v Tróji proběhly úspěšně i v roce mého a Hynkova stárkování. Vzhledem k tomu, že většina akcí je pevně zaštiťována jinými a osvědčenými osobami, byla naše stárkovská role více-méně dekorativní (ukázkově viz Moravský ples). K těmto léty prověřeným událostem se snad zařadí i březnový košt slivovic, který letos úspěšně zopakoval Vojta Běták.

Z každoměsíčních výborových schůzí, které ve mně před začátkem „funkčního období“ budily obavy, se stala příjemná večerní posezení, kde se vesměs v poklidu probírala témata spojená s vedením a organizací Krúžku a jeho akcí.

Nepříliš povzbudivě vyznívaly zprávy o nízké účasti chasy na zkouškách. Je pravda, že počet aktivních členů poněkud poklesl, morálka upadala především v období, kdy nebylo v dohlednu žádné vystoupení, ale i přesto probíhaly zkoušky pravidelně a tak, jak měly.

Rok uplynul v poklidném tempu a vše začíná znovu. Doufejme tedy, že ani konec roku 2015 či rok 2016 nepřinese žádné negativní změny, že nám stále společné setkávání bude přinášet radost, že i nadále uvidíme ve fungování Krúžku smysl a že nám stále bude stát za to dávat energii do nácviků tanců a písní, abychom je následně předvedli na některé z našich akcí.

INGRID PAUKNEROVÁ

70 let Strážnických slavností

Folklorní festival ve Strážnici patří mezi nejstarší a nejnámější folklorní festivaly nejen u nás, ale i v Evropě. Slavnosti ve Strážnici

jsou již neodmyslitelnou součástí novodobé historie folkloru nejen na Slovácku, ale i v dalších regionech Moravy, Čech a Slezska.

Měl jsem to štěstí, že jsem se coby osmiletý kluk mohl účastnit i prvního ročníku v roce 1946. Můj otec, bzenecský lékař, měl službu ve stanu Červeného kříže, a tak jsem mu s maminkou „asistoval“. Již jako studenti strážnické jedenáctiletky jsme v letech

1953–1956 brigádnicky pomáhali v přípravě i organizaci slavností a zároveň jsme v rámci souboru Strážničan i vystupovali. Vzpomínám si nejmíc na rok 1955, kdy jsme s kamarádem Pavlem Zemkem brigádnicili na různých místech v parku a „odměnou“ za to byla jízda v nákladáku do Prahy, se stany pro spartakiádu, kde jsme je složili a hned jeli zpátky.

Pro nás, strážnické a potom pražské studenty, byly po mnoho let nezapomenutelné večery a noci ve strážnickém

parku u muzik Hradištanu, Luboše Málka, Martina Hrbáce, později i Milotákovců, Víti Pálenského a dalších. Když jsem pracoval v Čs. televizi, nikdy v Televizních novinách a Aktualitách nechyběly zprávy, reportáže, rozhovory ze slavností, dokonce jsme vysílali jednou přímý přenos. Do Strážnice se vracíme téměř každoročně koncem června

i s dalšími členy pražského Krúžku. Jsou to pro nás slavnostní dny setkávání se starými kamarády, mezi přáteli a fandý folkloru.

Jubilejní program byl pestrý, bohatý a v mnohém objevný. Každý si našel to, co je mu blízké, a to včetně množství známých a kamarádů. Na třech pódiích se letos představilo 14 dětských folklorních souborů a skupin, 11 ženských a mužských pěveckých sborů, 38 folklorních souborů, 30 cimbálovek

a lidových muzik a 8 dechovek. Branami festivalu prošlo více jak 30 000 návštěvníků. Přestože jsme letos neorganizovali zájezd do Strážnice, velká část krúžkařů se festivalu zúčastnila, někteří verbíři i aktivně ve Volném ringu verbířské soutěže.

K nejsledovanějším pořadům, jako každoročně, patřila Soutěž o nejlepšího tanečníka Slovákého verbuňku. Ve finále 30. ročníku se představilo celkem 18 tanečníků. V předkole soutěžilo 37 tanečníků, postoupilo jich 9 a k nim se připojilo 7 vítězů regionálních kol, loňský vítěz a vítěz ankety diváků. Je možná škoda, že se do soutěže nepřihlásili verbíři z našeho Krúžku, kteří pak v červenci zvítězili na Hornáckých slavnostech.

Pořadí dospělých:

1. místo Stanislav Popela,

Perná; 2. místo Jaroslav Šraděja, Louka; 3. místo Antonín Žmola, Kněžpole; 4. místo Radim Krchňáček, Nivnice; 5. místo Milan Pokorák, Kyjov.

Cena ankety diváků: Antonín Žmola, Kněžpole.

Hudební doprovod tanečníků zajistily cimbálové muziky Burčáci z Míkovic, OLiNa z Hodonína a Šmytec z Brna.

DUŠAN MACHÁČEK

Rodina nejenom základ státu

Při volbě tématu pro letošní Setkání lidových muzik jsem si položil otázku, co je to rodina. Říkávalo se, že rodina je základ státu. Co je to stát? Stát jsme my. Naše rodina. Spoustu rodin bez ohledu na politické klima, náboženské vyznání, pracovní zařazení. Dříve práce na poli, v lese, ve fabrikách. Všude byla snaha vytvořit pospolitost, která se má ráda, má vzájemnou úctu, porozumění, spolunažívání ve všech snahách, radostech a strastech, které nám všem za poměrně krátkou dobu lidského života předestírá různé překážky, abychom je mohli pokud možno co nejlépe zvládnout v dennodenním životě za poměrně krátkou dobu. To, co neprožijeme, se snažíme vzít z dřívějšíka od našich předků a snažíme se to v tradičních situacích dneška tu s větší, tu s menší účinností vklínit do současnosti.

Lidský život je poměrně krátký, ale na životní situace nesmírně bohatý. Vše začíná u samotného zrodu jedince, který přichází na svět ve většině případů k potěšení všech nejenom těch nejbližších, ale můžeme říct celé společnosti, potažmo státu.

Bez hluboké analýzy a různých životních atributů víme, že je to nejmenší funkční článek velkého celku, který se plahočí životem, hledá nejrůznější a pokud možno zaručené a nejsprávnější cesty, vymezené státním útvarem k naplnění svých cílů, přání a předsevzetí.

Samozřejmě že takto můžeme pojmenovat rodinu sportovní, fanouškovskou, či pracovní, kde jsme zaměstnaní a snažíme se všichni přispět do rodinného rozpočtu nadstavbou za naše snažení formou finančních prostředků. Rodinu – společenství, kde žijeme – na vesnici, malém městečku, anebo v minirodině panelákového typu. Také všichni víme, že máme rodiny z hlediska náboženského vyznání, politického přesvědčení či v neposlední řadě příslušnosti k tomu kterému etniku, kde máme zapuštěné kořeny a hrdě se hlásíme k nim.

V našem případě je to velká rodina milovníků lidové kultury ve všech jeho formách. V našem případě je to lidová moudrost ukrytá v nádherných písničkách, které zrcadlí poezii, tragédii, radost, hluboké vyznání, smutek, zoufalost, ale především radost, která by nakonec měla převažovat v našem dennodenním životě i dnes. Krása toho všeho je, že i když jsme národnostně rozdílní, z různých regionů, či etnik, máme společný základ.

Já osobně jsem rád, že jsme společně vytvořili minirodinu kolem Setkání lidových muzik. Na jedné straně nadšenci, kteří v těchto pohnutých podmínkách nepřestali milovat lidovou hudební slovesnost a jsou ochotni to sdělit prostřednictvím své vlastní činnosti nejenom pro sebe, ale i pro vás, kteří přijdete se s námi potěšit, zavzpomínat

na to hezké, co se odehrávalo v minulosti a děje se i v současnosti a zapomenout na dennodenní starosti.

Ano, jsme velká rodina s různým vyznáním, politickým názorem, věkovým rozdílem, či pohlavím, ale máme jedno veliké společné, a to lásku, uznání, toleranci k tradiční lidové kultuře. Jsme součástí národního nehmotného pokladu a měli bychom si ho nejenom vážit, ale i udržovat a rozšiřovat.

JOZEF HARČARIK

ředitel HFF Setkání lidových muzik

Redakční poznámka: Náš SIK se letošního „Setkání muzik“ opětovně úspěšně zúčastnil. Vystupovala CM s primášem Martinem Sochorem a oba pěvecké sbory – Zpěvulenky vystoupily s pásmem sedláckých k přilákání šohajka, mužský sbor se speciálně k této příležitosti sevcvičeným pásmem víceméně recesistických písniček okořeněným sóly Tondy Housky, Karla Medka, Jožky Šenka a Vládi Ulčara.

Jak vypadá Slovácký krúžek od cimbálu

„Volal ně Fanča, půjdu večer do Slováckého krúžku.“ – „A můžu jít s Tebou?“ – „To není soubor pro děcka...“ Bylo mi celých 12 let,

když jsem se poprvé, po cestě z Rosénky, od tatky dozvěděla o nějakém Slováckém krúžku v Praze. Ten samý rok jsem v souboru, kam údajně nechodí děcka, viděla svoje první krúžkařské hody. Mezitím jsem opustila tancování a začala hrát na cimbál. Za rok nato jsme se s taťkou znovu vypravili na hody. Tentokrát jsme z nich odcházeli kolem druhé nebo třetí hodiny ranní, protože jsme našli volná místa u stolu, kde seděly velice milé

dámy. O těch jsme se později dověděli, že jsou to manželky muzikantů – Žandárů, s kterými jsem nějakým šťastným řízením osudu (prý měli unaveného cimbalistu) dohrávala zmiňované hody. To bylo vlastně poprvé, kdy jsem seděla za cimbálem a hrála s „opravdovou“ muzikou. Poslední sada končila *táhlú Za našima humny* a sedláckýma *Háj, háj, háj, háj, zelené oreší...* Po hodoch následovala Vánoční beseda – tady jsem zazpívala a zahrála s muzikou Martina Sochora. A pak už to šlo ráz na ráz. Od ledna 2012 (psali, že to bude rok změn) jsem se stala jakožto nejmladší krúžkařka cimbalistkou muziky Slováckého krúžku. Do muziky se mnou začal chodit hrát i *tata* – to oslovení se obecně ujalo, hlavně mezi mladší mužskou částí Krúžku. Na výraz *tatínku*

si troufají jen ti nejdovzránější a většinou už štamplů posilnění ... A tak *aji my, Lipovjané (to já schválně, až to budu číst tatíček...)* jsme začali fungovat v malé moravské dědině vprostřed Prahy.

Sezení za cimbálem mi dává jedinečnou příležitost zaznamenat veškeré dění Krúžku z tak trošku jiné perspektivy. V první řadě bych chtěla napsat, že za možnost sledovat všechno od cimbálu vděčím *švarným šohajom*, kteří mi vždycky ochotně dovezou, vyloží, složí a potom zase rozloží, naloží a odvezou cimbál. *Tož Vám teda chlapci, děkuju!* ALE: Z té mojí židličky mám výborný přehled. Nejenže z první řady vidím všechny oslavence, ale taky sleduju, jak se shánějí *verbíré* a potom, co odpovídají a zatleskají si pod nohy, na sebe krouťí hlavou (jak já, když mám hrát sólo), že *jako první cifrovat nee...* Zajímavý je ale i osud putující košťovačky, kterou si mezi sebou předávají zpěváci nebo děvčata ve sborečku – sklénečka cestuje z jedné strany půlkruhu na druhú. Ovšem málokdy se stane, že docestuje i obsah. Taky jsem takhle odkoukala několik krokových variací – to mě obzvlášť baví (občas bych si to radši s těmi tanečníky vyměnila). Mimořádným

zážitkem je pro mě Moravský ples. A protože *su vtáča preléta- vé*, hrávám tam obyčejně za dvě muziky. To se pak několikrát nejen „překro- jím“, ale taky se proběhnu po smíchov- ském Národním domě. A to je

slalom mezi všemi těmi krojovanými. Nejúžasnějším zážitkem z plesu zůstává šestihodinový maraton za cimbálem bez přestávky v Arbesově sále. Předemnou se jen měnili primáši, a když už jsem si chtěla jít kousnout do bagety a zkontrolovat tatu (tj. splnit instrukce od maminky a hlásit stav), doběhli za mnou se vzkazem, že mám jít znovu s někým hrát – cimbalista nedošel... Teprve po první hodině ranní jsem se odlepila od židle a od paliček. Ale vlastně bych si tak představovala každý ples (jen s jedním malým čardáškem, polčičkou nebo valčíčkem na tanečním parketu)...

Tož, toto šeko sem v nedávnej době viděta ze svéj židličky cimbalistky Slováckého krúžku. A nemožu sa dočkat, až uvidím zasěj, trebár hody, ples anebo děvčice, keré choďá zpívat a šohaje, kerí si dojdú zaverbovat. Na tých cifrujúcich šohajú sa těším najvjéc!

ANIČKA JAGOŠOVÁ

Co nového u přátel

Tato pravidelná rubrika Vědomosti se mi tentokrát nepsala vůbec jednoduše. Kromě podkladů od podrichtára bratislavského Krúžku (samostatný článek viz dále) jsem bohužel zase z Brna nic kromě dubnového Krúžkozoru (obdoba naší Vědomosti) neobdržel.

Je to škoda, protože činnost přátel z Brna je bohatá, pestrá a na vysoké i prestižní úrovni, o čemž svědčí už výčet akcí roku 2014 ve zmíněném Krúžkozoru. Je na 3 stránky. Přátele je poměrně často vidět účinkovat i v prestižních folklorních pořadech, a to i v televizi. Obvykle spolu s legendami folkloru. Když už jsme u Krúžkozoru. Nalezneme tam pochvalnou zmínku, a ne ledajakou i o nás. Mirek Dostál si počel v naší Vědomosti a svým čtenářům přibližuje příspěvky Soni Plzákové a Ondry Sameše. Vzhledem k tomu, že nás a naši chasu dobře zná, jeho hodnocení jistě není laciným pochlebováním. Zde je citace příslušné pasáže: *...„Když dnes přijedu do Velké, musím bohužel konstatovat, že Hornáci už neumí takto sedláckou zatancovat a natrásají se při ní jak sulc. Jediní, kdo ještě pěkně po starosvětsku sedláckou tancují, je chasa pražského Krúžku. Proto chaso Slováckého krúžku v Praze, tu je má poklona.“* Toto jsou slova člověka, kterého učili sedláckou tančit J. M. Krist a Zdena Jelínková. Budiž jsou tato slova pro naši chasu i závazkem a připomenutím, že to, co a jak ji připravují Soňa Plzáková a Ondra Sameš má hluboký smysl. Mě v Brně vedle výše jmenovaných osobností slovácké tance učil nestárnoucí Zdeněk Fajbus (Ujo Fajo). Taneční partner Zdeny Jelínkové pro vybrané pozapomenuté tance, který za desítky let naučil možná stovky krúžkařů naše tance a připravil nesčetná vystoupení, z nichž značnou část silně recesistických, vždy s osobitým vtipem. Tento všeuměl a nezmar oslavil 75 let, fotografie dokládají, že v plné svěžesti. Kulatiny – šedesátiny oslavil i Mirek Stanislav. Popřejme na dálku oběma hodně zdraví a pohody. Naši milí brněnští přátelé byli též výrazně k vidění na letošním už 70. MFF ve Strážnici. Zdena Kristová zde obdržela ocenění za více než třicetiletou aktivní účast při organizaci soutěže verbířů. Jan Hořák byl nepřehlédnutelný na pódiu v Budníku, Mirek Stanislav při organizaci průvodu.

Nějaké informace se podařilo získat i o činnosti přátel z **Kyjova**. Kdo z nás se na internetu podíval, třeba i zběžně, na sérii fotografií pořízených na Slováckém roku, nemohl si nevšimnout žebříňáku plného rozjásané muziky Jury Petřů. Mělo to i svůj skrytý důvod. Primáš muziky Petr Petřů současně slavil i své šedesátiny. Dozvěděli jsme se o tom s předstihem a jubilantovi jménem našeho Krúžku popřáli. Proslýchá

se, že čerstvé CD „Hoš primáš“ je též jeho. Kyjovjáci nespí na vavřínech. Dokladem toho je i pořad „Ostrlíz“ připravený Slovákým souborem. S pořadem vystoupili v říjnu v kulturním domě v Kyjově. Na tomto večeru byl zároveň i představený nový zpěvník stejného názvu z cyklu „Zpíváme v Kyjově“. Jura Petruš jej uvádí takto: „*Jsou to sice paběrky jako u vinaře ve vinici (odsud název), ale zazní-li v podání takových umrlců (slovo přebráno od Jaromíra Nečase), mohou zaznít překvapivě příznivě.*“

Ve Ždánicích se folkloristi zaměřili především na připomenutí 50. výročí obnovy hodů, respektive vzniku současného souboru Ždáničan. Začali v březnu folklorním večerem, pokračovali přes dvoudenní májovou veselici, až po říjnové hody. V zámecké vile byly k vidění hodové věnce, fotografie a další hodové atributy. Došlo i k ocenění osobností zasloužilých o místní folklorní dění městem Ždánice. Žijící stárci a stárky byli na pozvání čestnými hosty hodů, (mezi nimi i Jindra Daněčková). Ždánské kroje byly výrazně k vidění jak na 70. MFF ve Strážnici, tak i na Slovákém roku v Kyjově, v červnu v Krumvíři na festivalu „Kraj beze stínu“, v září na Krnovských hudebních slavnostech. V regionálním kole soutěže verbířů v Krumvíři zvítězil zástupce Ždáničanu – Marek Kraus. Postoupil mezi finalisty soutěže verbířů ve Strážnici.

Ždaňari se mohou pyšnit ještě jedním. **Mají Michala Procházkou vítěze ve hře na cimbál – kategorie 16–17letých cimbalistů a absolutního vítěze ústředního kola soutěže ZUŠ ve hře na lidové hudební nástroje** a v souborové a komorní hře na lidové nástroje, které proběhlo letos v prostorách mikulovského zámku.

BRUNO VOGNIČ

Aktivity Slováckého krúžku a Skaličanú v Bratislave

Okrem pravidelných mesačných stretnutí v Doprastave na Košickej ulici (10 „krúžkov“ v januári – júni, septembri – decembri, spievanie všetkých 60 – 80 návštevníkov pri muzike) sme organizovali, prípadne vystupovali na verejnosti na týchto akciách:

„**23. fašiangový krajanský večierok**“ sme po ôsmych rokoch opäť usporiadali vo vynovených priestoroch spoločenského domu v Záhorskej Bystrici v sobotu 31. januára. Premiéru mal aj náš nový cimbal „Všianský“, ktorý sme priviezli priamo od výrobcu z Brna tesne pred plesom. Nezabránila tomu ani snehová kalamita v Bratislave a okolí. Ples sa vydaril. Bolo veselo, do tanca nám hrala nová muzika a rekordne veľká účasť (220 plesajúcich krúžkarov aj miestnych) prispeli k dobrej nálade.

Koniec fašiangu je príležitosťou na vystúpenie pre **Klub občanů České republiky**. Tentoraz to bolo 10. februára v známych priestoroch Csemadoku na Námestí 1. mája. Aj napriek menšiemu priestoru pre tanečníkov sme prítomným ukázali pásmo „Skalické svadební“, po ktorom sme hrali a spievali naše známe pesničky a pesničky na želanie.

V sobotu 14. marca sme vystúpili v galaprograme k 10. výročiu založenia **Dámskeho klubu Harmónia** v skalickom dome kultúry.

Stretnutie krúžkov v Skalici – 23. – 24. 5. 2015 bolo po organizačnej stránka našou najväčšou akciou v tomto roku. Program na oba dva dni bol riadne nabitý, ale všetko sa nakoniec stiholo: prehliadka pamätihodností mesta zakončená v Jezuitskom kostole, prijatie u primátora mesta Skalica, spoločné stretnutie krúžkov v dome kultúry, prehliadka Záhorského múzea, sv.omša vo vinohradoch „u Hurbánka“ a prehliadka vinohradov s návštevou skalických búd. Verím, že aj naši kamaráti z Brna a Prahy odchádzali domov spokojní a plní krásnych spomienok. Škoda len, že sme spoločne nezapózovali pred Domom kultúry a záverečné rozlúčenie bolo také rýchle a po skupinkách roztratených v skalickom hájku.

V nedeľu 14. júna sme sa na pozvanie speváckeho súboru „Enem tak“ zúčastnili **vystúpenia folklórnych súborov v Lozorne**.

Speváci a tanečníci sa v druhej polovici roka viac venovali aktivitám mimo krúžku a doliečovali si ubolené kĺby.

S veľkým elánom sme sa pustili do dokončenia nášho spevníka, ktorý by mal byť „na svete“ na jar budúceho roka.

VLADO ČULEN
podričník

Buchtobraní 2015

4. ročník soutěže

Dne 14. 10. 2015 se uskutečnila v Gongu soutěžní akce 4. ročníku Buchtobraní. Ve 4 kategoriích bylo v soutěži 27 druhů moučníků.

• **V kategorii A – pečivo
z kynutého těsta** – 4 soutěžící

1. cena A1 – **Čamrovová Dana**
– Valašský frgál
s tvarohem
2. cena A2 – **Hlahůlková Marie**
– Ořechové kytičky
3. cena A4 – **Procházková Anna**
– Svatební koláčky

DEGUSTÁTOŘI: Fiala Pavel, Macháček
Dušan, Vorálek Rošťa

• **V kategorii C – pečivo slané
a plněné různými druhy náplní**
(masovou, houbovou, sýrovou, ...)
– 6 soutěžících

1. cena C1 – **Grée Miroslava**
– Štrůdl s uzeným masem
a zelím

2. cena C3 – **Vogničová Anna**
– Krabí roláda

3. cena C5 – **Vesecká Jarmila**
– Pikantní řezy

DEGUSTÁTOŘI: Plzáková Soňa, Šenk Jožka,
Slovák Toník

• **V kategorii B – pečivo
ze všech druhů těst, také řezy a dorty**
– 12 soutěžících

1. cena B1 – **Hlavinková Eva**
– Kokosový dort
2. cena B5 – **Jagošová Anička**
– Ovocné košíčky
3. cena B7 – **Zatloukalová Božena**
– Kokosové řezy

DEGUSTÁTOŘI: Sobíšek Radek, Sochor
Martin, Smetana Petr

• **V kategorii D – nepečené moučníky**
– 5 soutěžících

1. cena D6 – **Slováková Jana**
– Božské křupíno
2. cena D4 – **Janečková Libuše**
– Banánová střecha
3. cena D3 – **Grée Miroslava**
– Banánové tiramisu

DEGUSTÁTOŘI: Skuhravý František,
Vognič Bruno, Řehořík Jan

Všem soutěžícím srdečně děkuji za účast a vítězům blahopřeji. Dále moc děkuji za bezproblémových chod soutěže i za krásné diplomy Josefce Jordánové a Heleně Šálové za technické zázemí.

Myslím si, že tato soutěž byla hezkým prožitím podzimního večera pro nás všechny.

MIRKA GRÉE

Jubilea

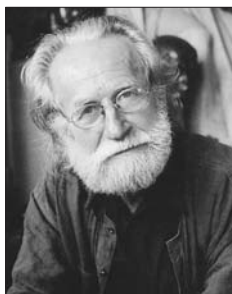

V tomto roce vzpomínáme na dvě významná jubilea našich dlouholetých členů. Je to sochař Miroslav Hudeček a chemik Leo Neumann. Oba patřili

do muziky Krúžku a do užší neformálně vzniklé „staré muziky“ spolu s Kl. Navrátilem a J. Hlaváčem. Společně jsme hrávali na menších akcích.

Miroslav Hudeček

se narodil 30. 4. 1935 ve Strážnici, v prostředí tehdy ještě živého folkloru. Vystudoval obor sochařství na Akademii výtvarných umění

v Praze a tomuto oboru pak věnoval celý život. Tvořil ve dřevě, v kameni, i v textilu. Pro monumentální díla používal keramiku, což ho po této stránce spojovalo s manželkou Olgou, jež celoživotně tvořila umělecká keramická díla. Při studiu tančila v souboru Hradišťan, později v souborech J. Vycpálka a Chorea Bohemica.

Výsledky práce Mirkovi umožnily získání stipendia pro roční pobyt v New Yorku v letech 1966–1967, kde pracoval v atelieru japonského sochaře. Vždycky jsem u něj obdivoval plí a houževnatost, jež pomáhaly povyšovat počet jeho

významných prací při dodržení požadavků na uměleckou tvorbu. Z početných prací uvedme např. velkou sedící postavu J. A. Komenského umístěnou na náměstí v rodné Strážnici. Ke Komenskému se vrací ještě později bronzovým portrétem umístěným v Nivnici a také v Říčanech a v Rosicích u Brna. Později vytváří bronzový portrét TGM umístěný v Říčanech, kde si Hudečkovi postavili vlastními silami dům s ateliérem. Na počátku osmdesátých let vytváří Mirek z keramické hmoty dvoupodlažní sousoší s fontánou pro metro umístěné ve stanici Vltavská. Po štíhlé dívčí postavě znázorňující Vltavu stéká proud vody, nad ní sedí faun s píšťalkou. Vidím v tom hlubokou symboliku vyrovnávání se autora s osudovou ztrátou dcery Veroniky a syna Dominika. A ještě zastavení u novější tvorby. Velký dojem vyvolala u mne výstava ve Strahovském klášteře, na které se podíleli oba manželé spolu s dalšími známými umělci. Z Mirkovy tvorby mne zaujaly hlavy biblických proroků – imaginární portréty umístěné na dřevěných sloupech. A ještě jedna vzpomínka: Mirek byl pozván jako host do pořadu Lyra Pragensis, kde skoro dvě hodiny hovořil na podiu s moderátorkou a občas odskočil vedle podia, kde jsme čekali zbylí tři z tzv. staré muziky (Navrátil – housle, Neumann – housle a violové kontry, a Hlaváč – basa), zahráli pár písniček, to vše proloženo recitacemi herce Josefa Somra. Těch vzpomínek by bylo víc, např.

hraní na vernisáži ve Vodňanech, v Mariánských Lázních, v pražském Karolinu na jubilejní výstavě k sedmdesátinám Olgy a Mirka.

A ještě několik slov k muzice. M. Hudečka jsem poznal koncem padesátých let, kdy začal docházet do pražského Slováckého krúžku jako muzikant – houslista a kontráš. Měl pro to předpoklady a dobrou školu v muzice Slávka Volavého, ještě ve Strážnici. Od té doby byl stálou oporou muziky Krúžku. Scházeli jsme se občas i k malému muzicírování v našich domovech, také u Hudečků v Říčanech. Tam jsme tvořili hudební kulisu k televiznímu medailonu manželů Hudečkových, film běžel několikrát v České televizi.

Jsem přesvědčen, že práce Mirka ani Olgy ještě nekončí a pokračuje dál. Chtěl bych jim oběma poděkovat za dlouholeté přátelství a možnost nahlédnout do jejich tvůrčí dílny. Doufám, že mohou jménem nás všech popřát jim oběma

další umělecké úspěchy, dobré zdraví a ještě mnoho společných chvil strávených ve Slováckém krúžku.

Druhým z mých přátel, o pět let starším (nar. 20. 10. 1930 v Prostějově) než Mirek, je **doc. Leo Neumann**

(námi oslovovaný Leoš). Vystudoval VUT v Brně a v r. 1958 přešel s rodinou do Prahy, kde se na VŠCHT významně podílel na založení nového oboru tradiochemie a jaderných paliv. Jako docent zde působil do r. 1976, kdy na základě konkurzu získal místo vedoucího vědeckého pracovníka v Ústavu jaderného výzkumu v Řeži. Tam působil až do odchodu do penze r. 1993. Patřil k významným odborníkům českého jaderného výzkumu i průmyslu. Po r. 1989 byl prvním prezidentem České nukleární společnosti.

Poznal jsem se s ním brzy po jeho příchodu na VŠCHT, která byla také mým pracovištěm. Slovo dalo slovo a nakonec jsem ho přivedl do Krůžku. Jeho navázání kontaktu s muzikou však nebylo jednoduché. Původně chtěl studovat hudbu a na to se připravoval soukromým studiem u Novákova žáka L. Slováčka. Jeho skladby byly úspěšné i v soutěžích mladých skladatelů. Vedle vlastních skladeb napsal např. i desítky úprav písní pro sbor a orchestr. Měl i zkušenosti jako dirigent a sbormistr, a také jako hudebník. Hrál s několika brněnskými muzikami, zejména s tehdy renomovanou muzikou Mirka Melouna, která mj. pravidelnými nahrávkami písněmi z Valašska, Hané a Brněnska doplňovala BROLN repertoár brněnského rozhlasu. Hrál na basu, zpíval a psal úpravy.

Byl tedy zvyklý na disciplinovanou souhru muzikantů, tu však v jemu postačující míře v Krůžku nenašel. Našel však přátelské prostředí a řadu nových blízkých kamarádů, a tak brzy zapadl do kolektivu. Hrál zejména violové kontry, ale podle potřeby kromě klarinetu i cokoliv jiného. Jeho brněnské působení se projevilo i v příchodu dalších muzikantů, prošlých brněnskými muzikami, zejména již nežijícího Janiny Sladkého (cimbál) a dále to byl občasný návštěvník, letos zesnulý Milan Poděšř, primáš fakultní hudecké muziky v Brně. Do této skupiny „brněnských“ muzikantů patří také Karel Trnčík.

Jméno Leoše je spojeno hlavně s etapou primáše Jury Hudečka a pak Klimenta Navrátila. Muzika v té době hrála hlavně na besedách Krůžku, při vernisážích

našich umělců, na Moravských plesech, hodech atp. Neorientovala se přednostně na pódiová vystoupení, ta byla spíše výjimečná, ale musela být pečlivě připravená. Tady se ustálila Leošova úloha sjednotit a zapsat k vybraným písním harmonizaci a vedení basy. Většinou stačila jednoduchá skica, uchovalo se však i několik kompletních partitur.

Po letech doplnil tyto materiály mnoha dalšími a po konzultacích o některých textech s Klimentem Navrátilem a Soňou Plzákovou sestavil sbírku, kterou vydal v r. 2000 knižně v pěkné úpravě výbor Krůžku v nakladatelství ESKIRA (381 stran, cca 400 písní s vyznačením harmonizace).

Leošova činnost byla pro život Krůžku velmi významná, podílela se spolu s působením Jury Hudečka a dalších na úrovni hudební a zpěvácké činnosti. Dá se říci, že to byla po této stránce nejkvalitnější souvislá a mnohaletá etapa poválečného období folklorní činnosti Krůžku, navazující zejména na hornácké tradice. Mezi našimi muzikanty panovaly přátelské vztahy a totéž platilo i pro kontakty se zpěváky a tanečníky. To jistě přispívalo k atmosféře, v níž se práce dařila k radosti akterů i publika.

Oběma muzikantům patří upřímný dík a přání všeho dobrého do dalších let. Je potěšitelné, že na základy zanechané „starými“ muzikanty z druhé poloviny 20. století úspěšně navázali jejich současní pokračovatelé v čele s primášem Martinem Sochořem a uměleckou vedoucí Soňou Plzákovou.

J. HLAVÁČ

Ocenění

Ing. Františka Grée

Na sklonku roku 2015 je čas vzpomenout desátého výročí, kdy nás opustil Franta Grée (+22. 12. 2005), významný krůžkař, Podlužák a kamarád. Potěšilo mě a určitě nejsem sám, že nejen nám není jeho památka lhostejnou. Jak bylo avizováno na besedě v září 2015, byla mu 10. září 2015 slavnostně předána Cena Městské části Praha 9 in memoriam. Cenu převzala od starosty Městské části Prahy 9 jeho paní Miroslava Grée. Měl jsem čest ji při tom doprovázet. Podařilo se mi získat „medailonek“, který při předání zazněl. Cituji:

„Ing. Františka Grée mnozí pamatují jako zastupitele MČ Praha 9 v letech 1998 – 2006. Jako občan Hrdlořez se zabýval především problematikou této části „Devítky“. V zastupitelstvu se mu tehdy podařilo prosadit řadu zásadních podnětů, které pro občany této lokality znamenaly významný posun k lepším životním podmínkám. Jednalo se například o budování a dokončení stavby inženýrských sítí, o stavbu podchodu pod Mezitrafovou ulicí, o instalaci veřejného osvětlení, o vytvoření příznivých podmínek pro drobnou výrobu a služby obyvatelům. Mnoho jeho podnětů, které prosazoval, vedly ke zlepšení životního prostředí a celkově – ke zlepšení všeobecných životních podmínek a celkového prostoru v Hrdlořezích.

Celoživotní profesí byly pro Ing. Františka Grée především syntetické hmoty. Na několika manažerských postech působil celá léta, skvěle se orientoval ve složité oblasti výroby a využití plastických hmot, zasadil se o rozvoj Lisovny nových hmot ve Vrbně pod Pradědem. Ostatně nechodme daleko – ve starších stanicích pražského metra se dodnes můžeme setkat se syntetickými prvky, na jejichž realizaci se aktivně podílel.

Ing. František Grée se ale do paměti lidí na „Devítce“ zapsal nejenom jako vnímavý a aktivní zastupitel, jako skvělý odborník svého oboru, ale také i jako výborný zpěvák, tanečník a horlivý zastávce folklórních tradic jeho rodného Slovácka. Ing. František Grée totiž pocházel z obce Kostice v Podluží, kde se roku 1926 narodil.

Po svém příchodu do Prahy se v roce 1973 spojil se Slováckým krůžkem, který tehdy působil v hlavním městě už více jak tři čtvrtě století. Mnoho let byl jedním z neaktivnějších členů výboru Slováckého krůžku a i v této funkci se projevil jako skvělý organizátor nejrůznější akcí krůžku.

Ing. František Grée už bohužel není mezi námi. Cenu MČ Prahy 9 udělenou in memoriam Ing. Františkovi Grée, převezme jeho manželka – paní Miroslava Grée“.

Tož tak. Pozastavme na chvilku své myšlenky a vzpomeňme na dobrého člověka.

JOSEF ŠENK

Za Jaromírem Nečasem

Dne 25. července letošního roku se ve věku 93 let uzavřela dlouhá životní cesta významného kyjovského rodáka Jaromíra Nečase – úspěšného dlouholetého rozhlasového redak-

tora, dramaturga, muzikologa, zejména však jednoho z nejznámějších etnografických odborníků a znalců lidové kultury moravského Slovácka.

Jaromír Nečas se narodil 21. února 1922 v Kyjově a ještě v mládí se se jeho rodina přestěhovala do Strážnice. Obě města, známá jako jedny ze středisek moravského Slovácka, předznamenala svým vlivem celý jeho život. Na ukončené středoškolské vzdělání navázal studiem dramaturgie na Janáčkově akademii múzických studií v Brně a v dalším studiu pokračoval na filosofické fakultě, znalost angličtiny si rozšířil studijním pobytem v Anglii.

Většina života a tvůrčí činnosti Jaromíra Nečase je spojena s Brnem. Brzy po příchodu zde nachází cestu do Slováckého krúžku v Brně, kde se uplatnil jako schopný cimbalista. Ve Slováckém krúžku se setkává se svými životními přáteli, primášem Jurou Petřů st. a Klimentem Navrátilem. Přátelské styky s primášem Jurou Petřů se mění

na rodinné a přenášejí se na další generaci, z otce na syna, stejného jména.

Svým úspěšným působením ve funkci redaktora a dramaturga Československého, později Českého rozhlasu, se stává celostátně známou osobností. Jedněmi z prvních milníků na této cestě jsou zejména příprava první souborné nahrávky Hany a Petra Ulrychových a vydání prvního alba Hradišťanu. V letech 1976–1980 ve spolupráci s Lubošem Holým připravoval seriál „Barevný zpívající svět“, jehož 106 dílů zprostředkovávalo našim občanům, žijícím v izolaci totalitního režimu, kontakty s kořeny hudební kultury celého světa.

Jaromír Nečas neopomenul žádnou příležitost k návratu na milované Slovácko. Účastnil se většiny kyjovských Slováckých roků, Strážnických slavností a řady dalších folklorních akcí. Například v roce 1995 připravil na nádvoří kyjovské radnice, za účasti Cimbálové muziky Jury Petřů ml., slavnostní pořad k sedmdesátinám Klimenta Navrátila, tehdejšího primáše muziky Slováckého krúžku v Praze.

O širokém záběru folklorní působnosti Jaromíra Nečase svědčí jeho dlouholetá aktivní spolupráce s primáši dalších známých muzik – například s primášem Břeclavanu Jožkou Kobzíkem z Hovorán, který v době svých studií na Lékařské fakultě Masarykovy university v Brně dokonce u Nečasu

bydlel. Díky svým mezinárodním stykům Jaromír Nečas otevřel Břeclavanu cestu k úspěšnému turné ve Švýcarsku. K dalším folklorním oblastem, ke kterým se upínal jeho prvořadý zájem, bylo Hornácko. Na popularizaci jeho bohaté folklorní kultury spolupracoval zejména s jejím výrazným představitelem a interpretem Lubošem Holým. Nelze opomenout ani zájem Jaromíra Nečase o oblast Luhačovického Zálesí, který našel svůj výraz zejména ve spolupráci s primášem Olšavy Lubošem Málkem. Stručný výčet oblastí působnosti a zájmů tím zdaleka není uzavřen.

Návraty Jaromíra Nečase na Slovácko byly spojeny s častým pobytem na jeho chatě ve Vřesovicích, zejména s možností častého styku s Jurou Petřů ml., který má chatu na blízkém

turistickém středisku Kameňáku. V jedné ze svých četných vzpomínek na vzájemné styky Jura Petřů připomíná, že zde vzniklo jedno z jejich společných děl – Moravské a slovenské lidové písně, ve kterém zpěv Jaromíra Nečase doprovází. Toto jejich dílo, které Jaromír Nečas natočil na CD, bylo odměněno prestižní cenou FOSKAR s oceněním jako „nejlepší folklorní zvukový nosič roku 2005“.

Závěrem lze jen konstatovat, že obsáhlé celoživotní dílo Jaromíra Nečase na poli rozvoje národní hudební kultury, kterou ochraňoval před oficiálními deformačními vlivy, a zejména pak jeho významný podíl na poli rozvoje folkloru moravského Slovácka, mu zaručují naši vděčnost a trvalou památku.

ALOIS DRHLÍK

U SÚSEDŮ NA HODÁCH

aneb

VELKÉ BOŘETICKÉ KOTRBY

Bořetickým se říkává, že jsou kotrbáci, což značí, že mají velké hlavy. Oni sami se tím chlubí, protože do velké hlavy se toho víc vejde. Na jejich plakátě jsou mezi kotrbáky uváděny tak známé a významné osobnosti jako například Jan Werich, Jan Neruda, Antonín Dvořák, Leoš Janáček, Jaromír Jágr, K. H. Borovský, Jiří z Poděbrad a další.

Se sousedními Bořeticemi mají Němčičtí mnoho společného, a to už od dávných dob. Jedním ze společných znaků je folklor, tedy kroj, písničky a rovněž nářečí, což je nářečí dolské. Jako obec jsou Bořetice proti Němčičkám poněkud větší, ale to asi bude těmi velkými kotrbami.

Proti nám jsou Bořetičtí poněkud zvýhodněni, a to železnými kolejemi, které k nim přivádějí měšťáky do Kravích hor. Tento sklepní areál od nepaměti utváří zvláštní národu Bořečáků. Němčičák, který dostane chuť na pár hltů vína, udělá něco kroků na dvoře a je ve svém sklepe. Bořečák se k tomu obřadu musí ustrojít, vzít do ruky sotúrek a vydat se do sklepa pod Kraví horu. Možná z těchto důvodů některého i chuť přejde. Jiný raději vezme k naplnění raději demizón, aby do Kravích hor nemusel tak často vážit cestu. Ještě horší to měli jejich dávní předci. V místech dnešní Trkmanky (Svodnice) bylo velké jezero, takže do sklepa se muselo jet na lodičce. Aby Bořetičtí svoji druhou vlast víc proslavili, založili recesistickou Svobodnou spolkovou republiku Kraví hora. Tam vybudovali několik penzionů, letiště, benzinovou pumpu aj.

Za výsledky, které se dostavily za pracovitostí občanů Bořetic (úprava obce, kultura, péče o krajinu aj.), jim byl v roce 2005 udělen titul Vesnice roku.

Vztahy Bořečáků a Němčičáků bývaly v dřívějších dobách napjaté tak, jak to bývá u sousedů s podobnou národu. K tomu patřilo také pokřikování. Na nás volali planičkáři nebo šípkaři, my na ně kotrbáli. Mezi vzájemné schválnosti patří i mnohé dosti drsné hodové (zlo)zvyky. Jedni druhým se snaží těsně před hody podržnout máju, k čemuž se kdysi použil i autogen, a pak následovalo policejní šetření.

V současné době se různé vzájemné naschvály vytrácejí. Přispívá k tomu i vytvoření svazku Modré hory, do kterého mimo Bořetice a Němčičky patří i Velké Pavlovice, Kobylí a Vrbice. Dochází ke stále častější spolupráci mezi obcemi. Pěkným příkladem bylo předhodové zpívání, při kterém prvního srpna v Bořeticích vystoupila cimbálová muzika z Velkých Pavlovic, mužácký sbor Svodničan z Bořetic a Mužáci z Němčiček. Po oficiální části přešli účinkující mezi diváky a všichni společně zpívali kolem máje. Bylo hodně veselo.

Trochu hodové a burčákové nálady z Bořetic a z Hustopečí přinesl

FRANTIŠEK OSLZLÝ

Vítězný recept podzimního Buchtobraní

Kokosový dort

TĚSTO: 4 vejce, 22 dkg cukru, 15 dkg polohrubé mouky, 5 lžic horké vody, 20 dkg kokosu (opraženého na suché pánvi do vůně)

NÁPLŇ: 450 ml mléka, 3 plné lžíce bramborové moučky (Maizena), 1 celé máslo, 2 žoutky, 25 dkg moučkového cukru, rum, sirup, šlehačka

Žloutky s horkou vodou ušleháme do hustší pěny, přidáme polovinu cukru a došleháme. Z bílků ušleháme tuhý sníh, přidáme zbytek cukru a opět došleháme. Nakonec smícháme se žloutkovou pěnou a lehce přimícháme 15 dkg mouky a 7 dkg kokosu. Pečeme při 160 °C.

Do náplně uvaříme do husté kaše 450 ml mléka a 3 lžíce br. moučky. 1 celé máslo, 2 žloutky, 25 dkg moučkového cukru utřeme a postupně zašleháme vychladlou kaši, do které vmícháme 7 dkg kokosu.

Dort rozkrojíme na 2 placky a ty pokropíme směsí vody, rumu a sirupu (nejlépe rybízového). Na závěr dort potřeme zbytkem náplně, posypeme opraženým kokosem, ozdobíme šlehačkou a dáme uležet

Přeji dobrou chuť.

EVA HLAVINKOVÁ

Přehled akcí

červenec – prosinec 2015

DATUM	AKCE	MÍSTO
11. 6. 2015	Roztančené Spektrum 2015	DDM Karlín
17. 6. 2015	Dobročinný večer pro postižené spoluobčany organizovaný baráčnický	Všebaráčnická rychta, Praha, Malá Strana
25. – 28. 6. 2015	Návštěva 70. MFF Strážnice cca 20 krúžkařů	Strážnice
24. – 26. 7. 2015	Letní soustředění chasy s nácvičky tanců	Čeložnice u Kyjova
13. – 16. 8. 2015	Návštěva Slováckého roku cca 40 krúžkařů	Kyjov
12. 9. 2015	Vystoupení na Trojském vinobraní	Praha Trója
23. 9. 2015	Vystoupení na vernisáži obrazů J. Blažka	Pelleova vila Praha Dejvice
26. 9. 2015	Prosecké vinobraní	Praha Prosek
7. 11. 2015	Setkání lidových muzik	Městská knihovna v Praze
21. 11. 2015	Kateřinské hody	Divadlo Gong
9. 12. 2015	Vánoční hra	Divadlo Gong
	DALŠÍ AKCE	
2. středy v měsíci	Besedy u cimbálu	KD Gong
Čtvrtky – každý týden	Nácvičky chasy a ženského sboru	DDM Karlín
Úterky – každý týden	Zkoušky mužského sboru	Vinárna „U Ály“
Nepravidelně	Zkoušky CM	U Sochorů
Nepravidelně	Programová rada	
2. pondělí v měsíci	Výborové schůze	U Šálů
Každá třetí středa v měsíci	Veřejná zkouška CM Žandár	Amfora (Sokolovská 71)

✧ 2015 ✧

PROSINEC

11. 12. Prudíková Ludmila 75

✧ 2016 ✧

LEDEN

4. 1. Dragoun Zvonimír 70

5. 1. Mudřík Zdeněk 80

11. 1. Slámová Petra 50

14. 1. Kotalík Jiří 65

22. 1. Zachová Božena 75

ÚNOR

18. 2. Trnčíková Jiřina 75

18. 2. Tysovský Zdeněk 75

20. 2. Bobek Josef 60

BŘEZEN

6. 3. Fiala Pavel 80

17. 3. Sedlář Roman 55

DUBEN

4. 4. Šimanová Jarmila 65

9. 4. Slovák Antonín 80

24. 4. Hlaváčová Marie 55

KVĚTEN

12. 5. Hebron Miroslav 65

17. 5. Šalová Helena 80

17. 5. Vorálek Rostislav 80

21. 5. Gavenda Miloš 65

ČERVEN

14. 6. Herle Petr 65

15. 6. Janoušek Jiří 70

29. 6. Adresová Hana 70

30. 6. Janečková Libuše 85

Přehled akcí

leden – červen 2016

DATUM	AKCE	MÍSTO
13. 1. 2016	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Žandár
6. 2. 2016	Moravský ples SIK v Brně	„Fašanku, fašanku...“ Brno veletržní výstaviště
6. 2. 2016	24. Krajský fašiangový večíerok	SIK Bratislava a Skaličanů Záhorská Bystrica
10. 2. 2016	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Martina Sochora
20. 2. 2016	60. Moravský ples	sobota 19.30 hod. Národní dům na Smíchově
9. 3. 2016	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Žandár
13. 4. 2016	Beseda u cimbálu	sobota 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Martina Sochora
17. 4. 2016	Výstava vín	neděle 13.00 hod. Hotel Olšanka Žižkov
11. 5. 2016	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Hraje CM Žandár
8. 6. 2016	Beseda u cimbálu	středa 19.00 hod., KD Gong Členská schůze Hraje CM Martina Sochora
22. 10. 2016	Slavnostní večer ke 120. výročí vzniku SIK	19.00 hod. Národní dům na Smíchově (předběžný termín)
každá třetí středa v měsíci	veřejná zkouška CM Žandár	19.30 hod. Amfóra (Sokolovská 71)

Doporučujeme

DATUM	AKCE	MÍSTO
23. 1. 2016	Krojovaný ples	Tvrdonice
7. 2. 2016	Fašanková občůzka	Tvrdonice, Kyjov, Uherský Brod
5. – 9. 2. 2016	29. festival masopustních tradic Fašank	Strání
13. 2. 2016	Pošumavský věneček	Praha
20. 3. 2016	Jarní zpívání – setkání MS	Kyjov
27. 3. 2016	Velikonoční beseda u cimbálu	Kyjov
30. 4. 2016	Hucká bombóz	Hluk
6. – 8. 5. 2016	Středočeský FF	Tuchlovice
20. – 22. 5. 2016	Jízda králů	Kunovice
28. – 29. 5. 2016	Vinné trhy	Čejkovice
29. 5. 2016	Kosecké písně	Buchlovice
28. 5. 2016	Soutěž o nejlepšího verbíře	Staré město u Uherského Hradiště
28. 5. 2016	Festival Senioři	Petrov
27. – 29. 5. 2016	Jízda králů	Vlčnov
5. – 5. 6. 2016	Polabská vonička	Nymburk
3. – 5. 6. 2016	Podluží v písni a tanci	Tvrdonice
12. 6. 2016	Brodský jarmark	Uherský Brod
10. – 12. 6. 2016	Mělnický vrkoč	Mělník
18. 6. 2016	Zpívání pod Bůdama	Mutěnice
15. – 19. 6. 2016	Kunovské léto	Kunovice
23. – 24. 6. 2016	F – scéna	Brno
24. – 26. 6. 2016	71. MFF Strážnice	Strážnice

ODKAZY NA INTERNETOVÉ STRÁNKY s informacemi o folkloru a lidové kultuře

www.kruzekskp.cz	oficiální web Slovákckého krúžku v Praze
www.kruzek.cz	rozcestník na weby slovákckých krúžků v Praze a Brně
www.nulk.cz	oficiální web Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici
www.slovackodnes.cz	průvodce Slovákckem Radka Bartoníčka
www.vmp.cz	Valašské muzeum v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm
www.lidovakultura.cz	internetové stránky věnované identifikaci, dokumentaci, uchování, šíření a prezentaci lidové kultury v České republice; provozuje Národní ústav lidové kultury ve Strážnici
www.cioff.cz	internetové stránky české národní sekce CIOFF
www.folklorweb.cz	kalendář akcí, festivaly, koncerty, jarmarky, hody, vystoupení, katalogy, národopisné soubory, tanec, lidová hudba, cimbálové muziky, hudební skupiny, tradice
www.folklornet.com	kalendář folklorních akcí, novinky, lidová řemesla, muzikanti, muziky, soubory, folklorní burza, aj.
www.folklornet.cz	internetový portál Sdružení přátel folkloru v Brně
www.hornacko.net	kalendář místních akcí, odkazy a informace o regionu
www.slovacko.cz	průvodce regionem
www.kudyznudy.cz	jeden z největších portálů k vyhledávání akcí, včetně folklorních a z oblasti lidové kultury
www.wineofczechrepublic.cz	oficiální prezentace moravských a českých vín

OBSAH

Slovo starosty	str. 1
Stručný přehled činnosti SIK	2
Besedy SIK	3
Přehled akcí muziky, mužského a ženského sboru Slováckého krúžku v Praze	5
Taneční akademie Karlínského Spektra	7
Soustředění chasy v Čeložnici u Kyjova	9
Slovácký rok v Kyjově 2015	12
Svatojánské Navalis	14
Ohlédnutí za rokem stárkování	16
70 let Strážnických slavností	17
Rodina nejenom základ státu	19
Jak vypadá Slovácký krúžek od cimbálu	20
Co nového u přátel	22
Aktivity Slováckého krúžku a Skaličanů v Bratislave	24
Buchtobraní 2015	25
Jubilea	26
Ocenění Ing. Františka Grée	29
Za Jaromírem Nečasem	30
U susedů na hodách aneb velké Bořetické kotrby	32
Vítězný recept podzimního Buchtobraní	33
Přehled akcí červenec – prosinec 2015	34
Naši jubilanti	35
Přehled akcí leden – červen 2016	36
Doporučujeme.	37
Odkazy na internetové stránky	38

Účinnost

Vydává SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE

Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

jako svůj neperiodický zpravodaj vycházející zpravidla 2x ročně

Redakční rada: Radka Sálusová, Hana Houšková, Dušan Macháček, Bruno Vognič

Grafická úprava a tisk: Karel Chovanec / ESKIRA s.r.o.

Distribuce: Helena Šalová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, salovah@seznam.cz

Příspěvky el. poštou na adresu vognic.bruno@seznam.cz,

rukopisy na adresu odpovědného redaktora

Fotografie poskytl: O. Sameš, B. Vognič, p. Tymonek

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE

www.kruzekskp.cz

Starosta: Miroslav Říha, Vikova 1143/13, 140 00 Praha 4

tel.: 602 115 223, e-mail: slovackykruzek@seznam.cz

Jednatelka: Helena Šalová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, e-mail: salovah@seznam.cz

Buchtobraní – 4. ročník soutěže

Svatojánské slavnosti NAVALIS

Taneční akademie Karlínského Spektra

